

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010003
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3515010003.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Pavloviča a členov senátu - prísediacich Q.. Q. S.S. U. Q. Ď., v trestnej veci obžalovaného V. O., K.. XX.XX.XXXX B. I., I. O. Č., R. XXX, na slobode, na slobode, trestne stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 30. septembra 2020 t a k t o

r o z h o d o l :

Obžalovaný: V. O. A. P. K. Á. Y., K.. XX.XX.XXXX B. I.,
I. O. Č., R. XXX, na slobode,

je v i n n ý, ž e

od presne nezisteného času, najneskôr však od 01.09.1999 do 08.03.2014, v Č. v rodinnom dome č. XXX ako manžel U. O. vyvolal u nej psychické a fyzické utrpenie tým, že jej vulgárne a hrubo nadával do pojebaných kuriev, bez príčiny si na nej vybíjal zlosť, fackal ju, čím u nej vyvolával strach a v dôsledku toho roku 2013 musela vyhľadať odbornú lekársku pomoc, v dôsledku čoho u nej vznikla adaptačná porucha so zmiešanou úzkostnou a depresívnou reakciou, čo vyústilo dňa 08.03.2014 do odchodu poškodenej zo spoločnej domácnosti,

t e d a

- týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu alebo stresu a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania- po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 /dva/ roky.

Podľa § 49 ods. ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. I Trestného zákona sa obžalovanému u r č u j e skúšobná doba v trvaní 3 /tri/ roky.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie proti obžalovanému trestné konanie trestne stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe, že od presne nezisteného času, najneskôr však od 01.09.1999 do 08.03.2014, v Č. v rodinnom dome č. XXX ako manžel U. O. vyvolal u nej psychické a fyzické utrpenie tým, že jej vulgárne a hrubo nadával do pojebaných kuriev, ponižoval ju, že je nemožná, bez príčiny si na nej vybíjal zlosť, fackal ju, nadával kurva, piča, krava, pričom na ňu pľul, udrel ju päťou do ramena, sotil ju do radiátora, vyvolával v nej strach, keď tancoval okolo nej s rukami nad hlavou, na čo vytiahol v kuchyni kuchynské nože na stôl s tým, že „tak, ktorý chceš?“, so sekerou v ruke na hlavou vbehol do kuchyne, akoby sa chcel na poškodenú zahnať, pričom ona a deti boli opakovane nútené o strachu pred ním utiecť a v neskoršom období vyhľadala odbornú lekársku pomoc, v dôsledku čoho u nej vznikla adaptačná porucha so zmiešanou úzkostnou a depresívnou reakciou.

Po otvorení hlavného pojednávania predseda senátu zistil, že prokurátor a obžalovaný nechcú uzatvoriť dohodu o vine a treste.

Po prednesení obžaloby a po zákonom poučení obžalovaného o jeho právach a v intenciách § 257 Trestného poriadku vyhlásil obžalovaný, že je nevinný. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o nevine súd vykonal dokazovanie v celom rozsahu o vine o treste a ochrannom opatrení.

Na základe na hlavnom pojednávaní vykonaného dokazovania má súd vinu obžalovaného za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný.

Obžalovaný V. O. na hlavnom pojednávaní neodmietol vypovedať. Poprel spáchanie skutku, ktorý mu je kladený obžalobou za vinu. Z obsahu jeho výpovede vyplynulo, že je pravda, že počas 35 ročného manželstva sa aj povadili, to čo je v obžalobe odmieta, čo je popísané je nehorázne. Hrubé násilie odmieta. Môže prisahať, že ženu nikdy neudrel. Úplne odmieta nože, sekery a pod. Pri hádkach použili slová, že je blbá, že robí somariny. Ťažko tie somariny popísať, do by ju museli poznať. Je nezmysel s finančnými prostriedkami. S peniazmi neboli problém, prístup k peniazom mala. Chcel mať evidenciu, kam peniaze idú. Financie a manželstvo bral ako spojené nádoby, ktorú Poprel, že by poškodenej dal facku, udrel päťou, nesotil ju, sekera je úplne vylúčená. V jej sekeru držal v jej prítomnosti veľakrát, keď rúbalo drevo. Poškodená aj pri rozvode uvádzala, že ju celý život dennodenne bil a nič pre ňu nespravil. Nevie si to vysvetliť. Chcela ho dostať do polohy, že ju týra a veci také, že ju vyhadzoval. Tri týždne pred odchodom mala prenajatý byt, tri dni pred odchodom ho ťahala do postele pomilovať. Teraz mu to dáva zmysel. Vtedy absolútne nevedel, že sa pripravovali zmeny, že má byt objednaný a že chce odísť. Deti infikovala proti nemu. Pýtal sa jej, či má chlapa, povedala, že nemá. Dokázateľne vie, že už mala chlapa a boli ešte spolu. Povedať deťom do očí, že sa rozvádza, lebo sa druhý raz zaľúbila, je normálne, berie to, samozrejme deti by ju odsúdili, majú svoje roky, vychovali ich, samozrejme, išlo tam o polovičku baráku, bolo to dobre vymyslené. Nikto vám nepovie, že keď ste ženatý, vydatý, že sa muž alebo žena, niekde bokom... to sa nehovorí. Obžalovaný uviedol, že do poslednej sekundy nevedel nič. Alkoholické nápoje niekedy, v mladších rokoch užíval, staval sa barák. Robili sa soboty, nedele, v noci robil veľakrát, štamprlík si dal niekedy si dal aj vyše, ale nebo to dôvod na hádky. Pod vplyvom alkoholu sa rád zabával, medzi partiou robil vtipy.

Poškodená U. X., V. O., po zákonom poučení poškodená uviedla, že je bývalá manželka obžalovaného a neodmietla vypovedať. Z jej výpovede vyplynulo život s obžalovaným bol ťažký a krutý od počiatku, pokúšala sa ho zvládať všetkými dostupnými prostriedkami jeho nepokojnú myseľ. Na počiatku pod vplyvom alkoholu to boli veľmi silné stresy. Keď boli deti malé ťažko sa to zvládalo, nebolo z toho východiska. Teraz vie, že to bola chyba, že s nám tak dlho ostávala. Deti trpeli takisto. Dnes by tak nekonala. Trpeli tým, že sa mu nevedela postaviť. Celé noci bola pod tlakom. Rána boli ťažké, lebo sa nevedela postaviť k svojim povinnostiam. V jednom kuse to bolo vyhrážanie, strašenie, teror. Popísať to je veľmi boľavé. Niekedy bola celé noci pod obrovským tlakom, urobil všetko na svete, aby to zastavila. Príčinu nevie, ktorú by dokázala ovplyvniť. Vždy mala pocit, že problém je v ňom. Na otázku čo vyvolávalo, že bola pod tlakom, poškodená uviedla, že v jednom kuse ju držal pod krkom, búchal do stien, pyžama a pulóvre mala roztrhané. Bolo to takmer pravidelne v noci. Rána boli často kruté. Prvé ako vstal pýtal pančuchy. Nosila mu spodky od výmyslu sveta, čo ju napadlo. Nedalo sa mu vyhovieť. Syn mal vtedy 7-8 rokov, dala mužovi nejaké synove modrozelené a potom bolo pokoj. Kvôli tomu bol v jednom kuse krik, nadávky, tie najhoršie, facky. Myslela si, že má traumy z detstva. Kvôli tomu ju

fackoval, hovoril jej tie najhoršie nadávky. Najväčšou túžbou bolo dostať sa z domácnosti, z momentálne zlej situácie. Všetmožne jej bránil v odchode z domácnosti. Keď bola v ležaku pod mostom, bola šťastná. Situácii predchádzal horor, mal nejaký amok v jednom kuse. Vtedy ušla sama. Keď ju držal. Modriny mala na hrudi. Vyhrážala sa dokonca, že ublíži deckám vtedy kapitulovala. Potvrdila mu, že áno, má pravdu, nech povedal čokoľvek. Pri tých incidentoch nebol nikto. Lekársku pomoc a ani policajnú nevyhľadala. Čo sa týka nožov a sekery, často používal ako nástroj na vyvolávanie strachu. Vždy mal pocit, že nie je dosť zlomená. Nože si rozkladal po stole, vykladal o nejakej téme, téma, na ktorú z ľahkým srdcom odpovedala, že áno má pravdu. Z toho ako vykladal tie nože mala ohromný strach a to z toho, keď hovoril, že ktorý chce, mal priložený nôž pri krku, ale nie ostrie. Pričnú nevie. Bežne ich mal porozkladané. Keď boli v kuchyni riešil problémy s ňou, tanečky s nožom, poskakovaniami, hovoril, že nech s ním niečo robí, že to na neho ide. Poskakoval okolo nej, niečo ako indiánsky tanec. Mala strašný strach. Väčšinou to bolo v noci. Ráno sa riešili pančuchy, cez deň bol v robote, spokojný, kľudný, z roboty sa išlo do krčmy, nie každý deň. Keď prišiel z krčmy, deti schovala. Na odchod z domácnosti sa chystala dlho. Týždeň pred odchodom poprosila deti, aby jej pomohli ho zvládnuť. Dcéra Q. si zobrala týždeň dovolenky, aby dokázal prežiť, že nie je doma. Mala vybavenú garsónku. Poprosila deti, aby boli pri tom, keď mu povie, že odchádza. Do jednej ruky si zobrala posteľné prádlo a do druhej tašku so základnými vecami Chvíľu, kým sa mu to rozležalo v hlave, bol pokoj, potom ho to asi za tri týždne chytilo, po sms sa začal vyhrážať, ruskou ruletou, že musí prísť domov. Veľmi prísne povedala deťom, že sa nesmie dozvedieť, kde býva. Cez spoločných známych sa snažil dopátrať, kde je, či má frajera. Pritom v manželskom živote niekedy nikoho nemala. Keď sa mu nepodarilo ju presvedčiť, poslal jej sms, že musí prísť, vyvolával, cez dcéru ju kontaktoval. Spolu s obžalovaným boli u psychológa, povedala, že sa musia vyrozmýšľať. On rozprával. Nemyslela, že bude len na ňu rozprávať. Psychiatrické lieky neužíva, v minulosti, užívala na upokojenie. Obžalovaný injekcie. Pár mesiacov to vydržalo. Zdalo sa jej, že po vplyvom liekov bude pokojnejší menej agresívny. No potom sa dostali tam, kde boli predtým. Za obžalovaného sa vydala po dvojročnej známosti, spočiatku bývali u jej matky, kde si všimla vykopnuté dvere. Jeho mama povedala, že to urobil obžalovaný. Počas chodenie neznamenal problémy, bol galantný milý, pozorný. Myslela si, že lepšie si vybrať nemohlo. Vzali sa 17.02.1979. Počas manželstva nevyhľadávala pomoc, pri tých útokoch nikto nebol. Určite počuli krik susedia, deti, ale nikto by sa do toho nemiešal. Nevie prečo nevolala políciu. No dnes by konala inak. Dotrhané pyžamá nemá odložené, automaticky ich vyhodila. Stále hovorí to, čo vyšetrovateľke, o niektorých veciach sa ťažko hovorí. Môže porozprávať hocijakú príhodu o svojho života krutého a ťažkého, ako prišiel so sekerou, mala strach, ako jej bolo, keď si nevedela poradiť v noci s chorým synom, aby ju obžalovaný vystriedal, keď obžalovaného zobudila, lebo už nevládze, ako ju hodil do radiátora, ako sa nemohla nadýchnuť. Novi boli pre ňu dlhé, každá minúta, čo strávila v dome. Keď bol v pohode vedel doniesť kvety, opýtal sa, či chce kávu. V spoločnosti bol vždy galantný. Prvý vážnejší incident bol ešte keď žili u svokry, kde strhol luster a bachol s ním pop stole. To bol incident voči nej. Mal aj útoky voči svokre. Vtedy mala najstaršia dcér mala rok, teda asi dva roky po svadbe. Vtedy ako navštívili psychiatra, zostal utlmený, nevie, či vplyvom liekov, nevie aké injekcie dostával, no zostal apatický, málo chodil do práce, bol pokojnejší, výbuchy neboli také podstatné. No časom to zase začalo. Ten posledný, keď obžalovanému povedala, že syn V. chce, aby mu robila účtovníctvo, vtedy na ňu strašne vyskočil, nevie dôvod prečo. Pokoj má až po odchode z domácnosti v marci 2014. To bolo vtedy, keď podala trestné oznámenie. Roky si už presne nepamätá. Bývala do 08.03.2014. Týždeň predtým došlo k tomu výbuchu, čo spomínala. Ten týždeň bol na to, aby sa deti pripravili, že ho budú mať na starosti, našla si garsónku. Potom tam bol zásah kukláčov, keď sa zamkol v pivnici a pokúsil sa o samovraždu. To už bývala asi 3 týždne na garsónke a to bol čas, keď písal sms, keď ju hľadal, keď zaútočil na zaťa so zbraňou (nevie akou) v garsónke sa bála. Počas manželstva dostával často, ale nie také, aby mávala modriny, nevie za čo boli facky, nevie príčinu. Keby vedela niečo zmeniť, niečo navariť, niečo po chuti, spravila by to, len aby sa vyhla týmto incidentom. Vykrikoval na ňu nadávky najhrubšieho zrna ako kurva pojebaná, a to v jednom kuse, úplne bežne, piča bola na dennom poriadku, facky sa dali zniesť. Najhoršie bolo, keď s ňou mlátilo stenu. Zvlášť, keď bol apo operácii chrbtice. Keď ju mala veľmi citlivú, tak to bolo veľmi vážne. Čo sa týka sekery, robila deťom večeru, obžalovaný ani nebol nepokojný, ani alkoholu nebolo toľko, len z pivnice vyšiel so sekerou nad hlavou, nevedela, čo má robiť, či decká vyhodíť cez okno, bol to veľmi nepríjemný pocit. Hodil hrniec s polievkou o zem. Deti zahnela do kuchyne, pozatvárala dvere, nevedela, či má kričať cez okno. Potom sa asi spamätal. Z domu ušla s deťmi len raz, boli z toho špatné, nestihla ich obuť, nestihla sa obuť, bola bosá, prešli cez námestie dookola, hovorila im, že asi zavolá políciu. Nakoniec si to rozmyslela si to, potom išli k svokre. Tam to bolo, ale nebezpečné, lebo tam ich hneď našiel, ona nemala páky na to, aby im pomohla alebo skryla. Decká boli zavesené na oknách, či náhodou nejde. Chvíľu tam pobudli. Deti sa pýtali, čo bude, povedala im, že nič, hádam do rána vytriezvie. Aj tak bolo. Incidenty najprv boli pod vplyvom alkoholu a potom aj

za triezva. Najhoršie bolo, že ju hádzal o stenu, a v jednom kuse mala jeho päšť pred očami, udrel ju aj päšťou do čeluste, inde ju päšťou neudrel. Tie situácie boli jedna ako druhá. Jeho peniaze boli jeho, ťahal celú domácnosť, nevedel ani koľko sa platil električka, plyn voda. Ak náhodou peniaze nemala na čosi, ani nemala odvahu si pýtať peniaze od neho. Jeho správanie sa zmenilo po sobáší.

Z doplňujúcej výpovede poškodenej zo dňa 21.09.2020 vyplynulo, že sama býva od marca 2014, je vydatá od 26.07.2019 a býva pomerne pokojne v O. B.. Manželstvo uzatvorila po dvoch rokoch známosti. Iné známosti nemala. Síce si niekoho hľadala, ale zvyčajne išlo o jedno stretnutie a viac nie. Partnera si hľadala na internete. V súčasnosti nechodí psychologovi ani psychiatrovi, hoci je pravda, že sú niekedy noci, že nespí stopercente, keď zarezonujú spomienka, ale nepotrebuje to riešiť liekmi a ani alkoholom. K dovolenkám uviedla, že bol na dovolenke v I., keď dcéry mali asi 4 roky a na O.. Bežné výlety, turistika, zoo a cirkusy viac-menej neboli. K sviatkom a B. uvádza, že bol obdarovaná obžalovaným, pár krát dostala kyticu, raz dostal na Vianoce húpacie kreslo. Sem-tam dostala pletenie, ktoré má veľmi rada. Po rozvode, v ktorom teraz žije si kúpili deti, aby po jej smrti mali výletnú chalupu. Pri ohliadke domu sa bol pozrieť na dom obžalovaný, na streche bol pozrieť komín. Bolo to v čase, keď to nebolo kúpené, keď sa rozhodovalo o kúpe. Zavolať ho dcéra, aby po odbornej stránke pozrel stav. Známost' na internete si hľadala dlho po odchode z domácnosti, než sa na to odhodlala. Viac-menej až na naliehanie susedy, ktorá ju prihlásila. Spočiatku to brala ako zábavku, keď si spolu prezerali stránky a dlho na nič nereagovala. Keď objavil terajší manžel, bola viac-menej rozhodnutá, že to je on. Ťažkosti pretrvávali veľmi intenzívne, ťažko sa zmierovala so situáciou, ktorá bola. Jednak zdravotný stav, sústreďovanie na prácu nebolo také, ako si predstavovala. Dni sú v pohode, chová hodiny, psa a mačku. Býva, keď sa zobudí okolo tretej, fajčí a premýšľa, celý svet na ňu padá, všetky spomienky prichádzajú. Vtedy to býva veľmi ťažké. Po odchode zo spoločnej domácnosti nevyhľadala odbornú pomoc, medikamenty neužívala. Manžel, keď vidí čo sa deje, vyzýva ju, aby sa vyrozprávala, ale nevie o tom hovoriť. Skoro nikomu. Niečo povedala vyšetrovateľke, ale to bola už zúfalá. Nový vzťah nadviazala, lebo si myslí, že založená rodinne. Niektorí jej chýbali. Potrebovala sa s niekým deliť o radosti a starosti. Má chápavého a citlivého partnera. Domček kúpili v 2014. Keď odišla z domu, odsťahovala sa na garsónku v K. Q. K. B., kde bola asi 2 mesiace. Dom kúpil syn so zaťom. Bolo tam veľa práce, lebo bol neobývatelný. Bolo tam veľa práce, ktorú bolo teba spraviť. Začala tam prespávať. Nebola tam električka, voda, plyn. Čo sa jej dalo, snažila svojpomocne sa spraviť. Predala pol záhrady a za peniaze dala opraviť strechu a zatepliť chalupu. Teraz je v dobrom stave.

Z výpovede svedkyne Q. O.Y. vyplynulo, že je dcérou obžalovaného a poškodenej, po poučení o právach a povinnostiach svedka neodmietla vypovedať. Podľa nej manželstvo nebolo manželstvo harmonické, mohla by byť spokojná ako žije. V sebe žije zlosť, sama seba poškodzuje a aj im to robí zle. Niektoré kvázi skutky sa nestali, fyzického násilí nebola svedkom, stopy po fyzickom násilí nevidela. Je pravda, že rodičia mali konflikty a hádali sa, ako býva v rodinách. Nadávky boli, ale nie škaredé. Svedkyňa ďalej vypovedala, že počuli ako deti, že sa rodičia hádajú, neboli to pekné hádky. Nadávky obsahovali vulgarizmy, ale neboli osobne mierené. Otec by nebol schopný fyzicky nadat'. Žije s ním v spoločnej domácnosti Ju nebije, nenadáva jej, netýra ju. Je typ, s ktorým sú verbálne spory, ale je typ, ktorý vie miery, kedy hádku skončiť. Vie sa ovládnuť. Problémy boli, keď dospievali, ako dieťa si nepamätá. Problémy vyplývali z peňazí, domácnosti. V súčasnosti obžalovaný nepije, to neznamená, že si nekúpi víno, večer pri televízii si dá pohár vína. V minulosti chodil opitý, ale to sa vyriešilo. Vo vzťahu k súrodencom a k nej neboli verbálne ani fyzické útoky. V období od septembra 1999 do marca 2014 nebola svedkom udalostí, ktoré sú predmetom obžaloby. Nevidela modriny, nepočula by, žeby poškodená plakala. Hádky boli večer, možno aj prešli do noci. Riešili si veci aj celú noc. Svedkom vyhrážok asi nebola, nevidela, že by poškodenú obžalovaný fyzicky napadol. Bola na vysokej škole, predtým v U., pracovala na týždňovkách a teraz je dva roky doma a s otcom je dennodenne. Vo vzťahu k matke, nebola svedkom vyhrážok, fyzického napadnutia, nevidela sácanie, drganie. K hádkam uvádza, že otec je postavou, hlasom a rečou taký dominantný, takže hlas je hlučný jeho prejav je počuť. Druhá osoba v spore možno má menšie slovo, je ju menej počuť. Keď sa hádali mali obaja šancu sa vyjadriť. Počula krik z oboch strán. Ďalej sa vyjadriť k problému medzi mamou a sestrou J. počula len z počutia od mamy a od sestry. Keď mama bývala už podnájme, ešte neboli rozvedení, na Veľkú noc sa hľadal nejaký dom pre mamu. Bola to iniciatíva jej sestry. Mala sa ísť pozrieť dom do S.. Boli si pozrieť dom v S., bol tam otec prítomný, ktorý sa pozrel na technické veci, potom sa vrátili k sestry, aby sa porozprávali, či to zobrať. Mamu prekvapilo, že tam ide aj otec. Mama sa ocitla sama s otcom, čo vnímala ako nebezpečnú situáciu. Asi bolo pre ňu nepríjemné a cítili to ako nástrahu od sestry, že sa spriahla s otcom. Ale to nie je pravda. Sestra našla dom pre mamu a súrodencov presvedčila, aby sa zložili na dom. Vďaka nej má kde bývať. Jej nepriateľstvo k dcére J. je také, že povedala, že už viac nie jej dcéra. Už je to lepšie a vzťah sa upravil. Nie je jej jedno, že mama na ňu zanevrela. Na dom sa skladali sestra s manželom,

svedkyňa a otec. Otcovi požičala peniaze a ten je spláca 100,- Eur mesačne a ona dostala za to polovicu rodinného domu rodičov. Mama nebola v manželstve šťastná. Rozvod bolo správne riešenie, našla si svoju cestu. Asi čakala až odídu deti z domu. Pokiaľ vie nikomu sa nesťažovala. Keď poškodená odišla, bolo to pre obžalovaného prekvapenie, nemal prácu, bolo to ťažké obdobie, zostal sám. Svedkyňa vtedy chodila na týždňovky, teda cez týždeň bol doma sám. Chodieval na návštevy k sestre Č.. Nemal sa s kým poradiť. Vtedy s snažil vyhľadať odbornú pomoc u psychológa, ale nezobrali ho. Vtedy sa stalo v tej garáži, vyhrotenie, čo viedlo až k psychiatrii, keď s snažil si ublížiť. Fackovanie, nadávanie, hádzanie do radiátora uvedené v obžalobe, podľa nej nebolo. Keď chodila domov, tešila sa domov, bol to pre ňu domov, bezpečný domov, bolo dobré miesto, nechodila do nejakého pekla. Rada bola doma. Nože, sekery nevidela. Ďalej z výpovede svedkyne vyplynulo, že študovala na vysokej škole dennou formou, domov chodila každý piatok alebo sobotu ráno. Vysokú školu končila v roku 1999. V U. bola asi 1,5 roka a to v roku 1999, 2000 alebo 2001. Potom asi 7, 8 rokov pracoval v O. na týždňovky od roku 20074 do 2014. Mama bola šťastná, lebo mal deti, domácnosť, ale nejaké osobné naplnenie nemala, osobnostne sa nere realizovala, v manželstve nebola šťastná. Keď bola dieťa, keď bola na druhom stupni, otec bol opitý, išli spať k babke. Nevie, čo tomu predchádzalo, nepamätá si to, je to dvadsať rokov. Zrejme bola nejaká hádka, ktorej neboli prítomní a mama dospela k záveru, že bude asi lepšie ísť k babke. Išli tak ako boli. Čo si pamätá, bolo to raz. Keď je otec pod vplyvom alkoholu, asi nebol príjemný, zažila ho, bol viac konfliktný voči blízkej osobe, vtedy sa rád rozpráva o problémoch, zvýšeným hlasom. Prítomní hádok neboli, ale počuli ich. Videla ich po hádke. Nikto neplakala, ani pred ňou. Otec nie je pokojný typ, skôr j výbušný typ, pozná mieru, aj keď sa s ňou háda, je to normálna hádka. Vzťah sa mamou teraz nie je vynikajúci, ale je dobrý, chodieva k nej na návštevy. Matka sa nerozprávala o hádkach. Snažila sa pred hádkami deti chrániť.

Z výpovede svedka H.. V. O. vyplynulo, že je synom obžalovaného, po poučení o právach a povinnostiach svedka neodmietol vypovedať, pričom z jeho výpovede vyplynulo, že o skutku vie toľko, že otec výbušnejšiu povahu a občas robil bordel. To, že mame nadával, nebolo bežné, ale stávalo sa to, ale o fyzických útokoch nevie. Dialo sa to s prestávkami počas celej doby, čo žil v Č. a v spojení s alkoholom. Vtedy to bolo horšie. Dôvody boli rôzne, od úplných maličkostí, vyťahovali sa všelijaké staré veci. Nevie pri kolkých hádkach bol, nepočítal to. Hádky boli celé obdobie, Niekde raz za dva mesiace niekedy bol dva mesiace pokoj, niekedy mohol byť pokoj pol roka. Potom to prišlo. Väčšina hádok začala pre nejaké banality, potom už to bol väčšinou otcov monológ, čo sa nahádate. Mama plakala, bola tichučko, snažila sa občas hájiť. O fackách nevie nič. O kopnutí, sotení do ramena a ani o radiátore nevie nič. Nikdy by nedopustil, aby sa niečo stalo v jeho prítomnosti. Uviedol, že tam boli vulgárne veci. Vyhrážky boli charakteru, že obžalovaný hovoril, že niečo urobí, podpáli dom, ale nebrali ich vážne, podľa svedka neboli myslené reálne. K sekere a nožom uviedol, že niektoré hádky prebiehali pri večeri, obžalovaný doniesol chleba, krájal slaninu, jedol pri tom, či to malo nejaký skrytý význam nevie. Nezaháňal sa nožom, nebaštrngoval, nemieril na nikoho, že by niekoho ohrozoval v jeho prítomnosti. Z pohľadu svedka manželstvo nefungovalo, ani nemohlo, nemôže láska fungovať, keď sa dejú takéto veci, keď človek žije v strachu. To nejde. Ale nejakým spôsobom spolu nažívali a myslí si, že to fungovalo iba kvôli deťom. Človek bol rád, keď pokoj, vtedy bolo dobre, keď nebolo dobre, snažil sa zabudnúť nádeji, že sa to niekedy zlepší. Človek si rodinu nevyberá. Otec vytriezvel, prešlo to, uzmierili sa a išlo to ďalej. Fyzických útokov nebol svedkom, nesťažovala sa na fyzické útoky. Niekedy sa sťažovala, keď prišiel z Brna zo školy, sťažovala sa, že je zase zle. V O. študoval a na víkendy býval doma. K rodinnej atmosfére uviedol, že cez víkendy často chodieval za priateľkou. Často nebol doma, preto nevie, čo sa tam dialo. Niekedy sa pošťastilo, že bolo zle, aj cez ten víkend, že sa povadili pri nejakej príležitosti. K alkoholu svedok uviedol, že obžalovaný mal občas vypité, prišiel odniekiaľ, čosi, kdesi požil, doma si dal víno. Otca videl opitého. K tomu, či videl otca tancovať alebo ponižovať poškodenú uviedol, že nevie, bolo toho dosť. Či provokovala matka, aby sa pohádali, je otáznne. Niekedy matka si proste nedala, tata to dožralo, keby tam bol nejaký odpor. K prečítanej výpovedi z prípravného konania, kde dňa 19.11.2014 vypovedal a odpovedal na otázku vyšetrovateľa, či si svedok myslí, že jeho mama provokovala jeho otca nejakou svojím správaním, ak, áno, čím ho provokovala, svedok uviedol, že si myslí, že áno, že nie vždy, ale niekedy mala akoby chuť sa hádať a mohla otca vytočiť. Ale kto začínal nevie posúdiť, ale myslí, si, že sa niekedy mohla krotiť, keď videla akú má zlú náladu, ale nehovorí, že to tak bolo vždy. Svedok k tomu uviedol, že to môže byť. Na neho sa konflikty neprenášali. Či sa prenášali na sestry, treba sa ich opýtať. Svedok uviedol, že bál sa o mamu, preto bol pri hádkach, lebo nevedel, čo sa môže stať. Keď niekto kričal, nadával, je ta, nejaký konflikt, je len prirodzené, že musel ostať. Na adresu matky pri hádkach počul slová ako piča. Keď nebola hádka, k mame sa správal normálne. K alkoholu ešte uviedol, že keď nebol obraz ani zvuk bolo len pár krát. Keď ma vypité správal sa rôzne, niekedy spoločensky, niekedy, keď mu preplo, bol zlý k mame. V dôsledku konania otca museli ujsť z domu. Predchádzala

tomu hádka, situácie nebola únosná, tak väčšinou, keď bol malý a nevedel, čo sa deje, zdrhal. Keď si uvedomil, že jemu neublíži, už nezdrhal. Osobne dva krát utiekol. Raz preventívne utiekli s mamou spať na chatu, lebo vedela, že príde opitý a bála sa. Keď už podrástol, už neutekal. Keď už toho bolo moc, mama sa nehádala, bolo to zbytočné. V rodičovskom dome býval do roku 2011, kedy sa oženil. Päť a po rok, šesť rokov bol na vysokej škole, tak bývanie doma bolo občasné. Z prečítanej výpovede z prípravného konania zo dňa 19.11.2014 vyplynulo, že do roku 2003, kedy odišiel na vysokú školu býval s rodičmi, potom chodil domov na víkend, po skončení vysokej školy sa domov nevrátil trvalo bývať. K tmu uviedol, že si to presne nepamätá. K útokom uviedol, že prvý krát sa to stalo, keď bol na prvom stupni v treťom alebo štvrtom ročníku. Naposledy utekal, keď mal 12 rokov, keď si uvedomil, že sa mu nič nemôže stať. Občas utekali všetci. Minimálne utiekli všetci dvakrát, aj súrodenci.

Z výpovede svedkyne H.. J. J.S. vyplynulo, že je dcérou obžalovaného a poškodenej, po poučení o právach a povinnostiach svedka neodmietla vypovedať. Z obsahu jej výpovede vyplynulo, že veľa vecí z toho čo je uvedené v obžalobe sú zhrnuté za obdobie celého manželstva a veľa vecí tam nie je. Bývala v tom istom dome až do roku 2007, 2008. Z jej pohľadu nebolo to manželov, ktoré by bolo ideálne, na strane druhej rodiny by vyzerala inak, keby do spadalo pod kategóriu, kde otcovi hrozí veľa rokov, keďže všetky tri deti majú vysoké školy a dobré práce. Odrazilo by sa to na nich. Vie že sa hádali, nebolo to harmonické, a nebolo to také, že by to bolo na každodennom poriadku, že by jej v jednom kuse nadával. Fackovanie žiadne nevidela. Možno niekedy možno niečo ušlo z nadávok, na nič konkrétne si nespomína. Možno niečo niekedy niečo ujde. Fyzické útoky neboli. Tancovanie s rukami na hlavou, s nožmi, so sekerou nad hlavou uviedla, že keď bola dievčaťko. Nevie koľko mala, či sedem alebo osem rokov, nejaké extempore tam nejaké ohlo byť, ale len z rozprávania. Svedkom toho nebola. Ale toto do tej hranice nespadá. mamina spomínala, Je dosť možné že sa to stalo, nebola toho svedkom. Vie to z nejakých narážok deň potom. Nemyslí si, že to nie je pravda, ale je to veľmi, veľmi dávno. Za obdobie 1999-2014 neušli z domu. Predtým áno. Vie, že keď sa rozvádzali, bolo toho veľa, pár vecí, vie, že podávala jedno podanie za druhým a vždycky to bol iný dôvod. Rozvádzali sa štyri päť rokov dozadu. Toto je jediný súd, ktorý prebieha. Z toho, čo sa ukladie v obžalobe za vinu, uviedla, že nadávky do pojebaných kuriev, možno obžalovanému ušli, ale nevie kedy, možno cez rozvod. Ostatných vecí nebola svedkom. Pred časovým obdobím v obžalobe mal problémy s alkoholom, keď začal podnikat' a jazdiť s autom prestal piť. K alkoholu uviedla, že keď mal vypité na oslave, nebol agresívny. V období, o ktoré ide, išlo o ústne hádky, dokazovanie si pravdy. Obžalovaný prestal piť, keď začal podnikat'. K úteku z domu uviedla, že sa tak ohlo stať, keď bola siedmačka, mala 13 rokov. Z časti výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 14.11.2014 vyplynulo, že ušli z domu dvakrát, keď bola siedmačka a ôsmačka. K výpovedi svedkyňa uviedla, že to je pravda. Keď rozvádzali, rozprávali sa, že nech s tým počkajú, nech to skúsia riešiť cez psychológa a to cez pani S. G. V.. Návrh na rozvod podala poškodená. Teraz pár rokov po rozvode, je mama spokojná, má partnera a otec je tiež spokojný. Čas po rozvode bol krutý pre všetkých. Po rozvode kúpili dom mame dom v Y.. Skladali sa svedkyňa, sestra a otec, aby sa nemusel predávať do v Č., kde býva sestra. Kúpili ho na tretiny. Otec spláca sestre tretinu. Obžalovaný mal partnerku, priateľku, asi pred dvoma rokmi, teraz sa občas stretávajú. Mama im predstavila dvoch a momentálne s tretím býva asi rok a polu v spoločnej domácnosti. Mama deťom oznámila, že sa chce rozvieť, keď prišli na vianočnú večeru a potom navštevovali psychologičku s tým, že to skúsia potiahnuť. Po roku im oznámila, že chce odísť aj tak. Oznámila to jej. Požiadala ju, aby zavolala sestru a brata, aby im to povedala. Zavolala ich na nejaký dátum, oznámil mu, že sa chce odsťahovať. Po psychickej stránke to bolo zlé, došlo u neho k hospitalizácii, lebo odpadol, málo jedol a fajčil. Mal psychické problémy. Hľadal aj psychiatricku, ktorá ho objednala, ale potreboval to riešiť hneď. Vie tom tom, že chodili Q.. Z., ale nevie na čí popud to bolo. Asi keď psychologička nepomohla, asi preto išli k psychiatrovi. Kvôli peniazom sa často hádali. Počas manželstva sa chodilo na výlety, do I., do Zoo. Ale tým, že sú dedinská rodina, skôr voľný čas trávili doma v záhrade. Vo vzťahu k mame dával jej dary k výročiam, Vianociam a pod. Nespokojnosť mamy v rodine sa nevie vyjadriť. Z časti prečítanej výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 19.11.2014 k spolužitiu rodičov vyplynulo, že za tým je psychika, miesto toho, aby mama našla v sebe silu a stála si sama za seba, tak zvolila radšej to, aby ju druhí vnímali ako ako chuderu, jej duši robilo dobre, aby tú bolesť tak nevnímala, nebola taká pevná a odhodlaná, chýbal tam komunikácia. Svedkyňa k tejto časti výpovede uviedla, že chýbal ta komunikácie, dávala sa do tej pozície a vyslovene sa do toho vsúvala. Od roku 1999 štyri roky študoval, diaľkovo, dva roky učila angličtinu v Č. a ďalšie dva roky v O. a domov chodila domov na víkendy. Potom sa vrátili domov. Boli to dv byty nad sebou. nemali spoločnú kuchyňu, vnútri mali schodisko. Od 2003 do 2008 sa denne stretávali s rodičmi, v tom čase bola zamestnaná. Potom bola na materskej do 2006 a to bol stále doma.

Z výpovede svedka Q.. S. Z. vyplynulo, že je synom obžalovaného, po poučení o právach a povinnostiach svedka neodmietol vypovedať, pričom z jeho výpovede vyplynulo, že dňa 26.03.2013 navštívil jeho

ambulanciu, nakoľko náhle zažiadala jeho manželka o rozvod a chcel, aby vyliečil manželku, aby jej to vyhovoril, na požiadanie, ktorej sa dostavil. Bol ťažšie usmerniteľný menej kritický, ale dal si povedať, prijal skludujúcu injekciu, ktorú prijal. Dňa 02.04.2013, neuvádzal podstatnejšiu zmenu. Aj pri rozhovore dňa 18.4.2013 dochádzalo k prudším afektom a zároveň sa ospravedlňoval. Manželka uvádzala niekoľko dní asi troj, štvordňové zlepšenie stavu a komunikácie. O hospitalizácii obžalovaného mu nie je nič známe. V zdravotnej dokumentácii nemá nič. Raz prišli spolu. Ohľadne poškodenej si nepamätá informácie.

Do trestného konania bol pribratý znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia a klinická psychológia dospelých a detí, V. U. O. za účelom posúdenia psychologických aspektov osobnosti poškodenej. Z výpovede znalca vyplynulo, že sa pridržiava svojho znaleckého, pričom zo záverov znalca vyplynulo, že poškodená trpela v období manželstva syndrómom týranej osoby. Išlo o obdobie celého manželstva s rôznou intenzitou. Poškodená popisovala dlhoročnú verbálnu a brachiálnu agresivitu voči jej osobe v dôsledku čoho v neskoršom období vyhľadala odbornú lekársku pomoc, na základe toho pociťovala viacero vegetatívnych ťažkostí a jej psychická spôsobilosť bola výrazne narušená. Manželstvo poškodenej bolo výrazne disharmonické. Pociťovala v ňom ťažké príkorie spôsobované správaním obžalovaného voči jej osobe. Konanie obžalovaného jej spôsobovalo psychické ako aj fyzické utrpenie. Išlo o údery, bitie, ponižovanie, pohŕdavé zaobchádzanie vyhrážanie, ktoré u poškodenej vyvolávalo strach a stres a poškodenej jej psychické zdravie. Z hľadiska špecifickej vierohodnosti možno z psychologického hľadiska považovať za vierohodnú, nemá tendenciu k fabulácii v pozitívnom, resp. v negatívnom smere hodnotenia seba, resp. situácií a udalostí vzťahujúcich sa k jej osobe. Ako následok výnimočne stresujúcich životných udalostí, ktoré poškodená prežila v súvislosti s malaadaptívnym správaním sa jej bývalého manžela voči jej osobe vznikala u nej adaptačná porucha so zmiešanou úzkostnou a depresívnou reakciou.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o. č. 210/2014, a výsluchu znalca Q. W. P. k znaleckému posudku na hlavnom pojednávaní, ktorý bol vypracovaný k duševnému stavu obžalovaného, vyplýva, že zotrúva na znaleckom posudku a nevidí nič, čo by mohol dodať. U obžalovaného je značne limitovaná možnosť kontroly a tolerancie záťaže, v dôsledku čoho môže dochádzať k impulzívnemu správaniu a strate kontroly pri emočnom preťažení. V interpersonálnom správaní je tendencia k dominancii, prejavy agresivity, potreby potvrdzovania vlastnej hodnoty. Schopnosť porozumieť správaniu a prežívaniu druhých je obmedzená. Emočným podnetom sa vyhýba, prípadne ich spracováva pomocou intelektualizácie, alebo potlačenia. V prípade intenzívnych emočných zážitkov dochádza k menej primeranému vyjadreniu emócií a správaniu. Myslenie je rigidné, zabiehavé, pesimistické... intelekt v pásme normy poznačený parciálnou deterioráciou (organicita verifikovaná CT vyšetrením), zhoršená koncentrácia pozornosti, zabiehavosť v myslení spomalené psychomotorické tempo. U obžalovaného v čase spáchania trestnej činnosti, ale ani v minulosti a ani v súčasnosti, nešlo a nejde o duševnú chorobu v zmysle choromyselnosti. Išlo a ide u neho o poruchu osobnosti v zmysle emočnej instability, impulzivity, explozivity, dissociability, sebaneistoty, porucha osobnosti je v súčasnosti organicky potenciovaná. Ide o krajnú variantu populačnej normy. Nejde o chorobný stav. Išlo u neho a ide o menej disciplinované zneužívanie návykovej látky. Mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania v plnom rozsahu, rovnako jeho schopnosť toto svoje konanie ovládať, bola prítomná v čase spáchania trestnej činnosti v plnom rozsahu. Pobyt obžalovaného na slobode nie je pre spoločnosť z psychiatrického hľadiska nebezpečný. Znalci neodporúčajú súdu nariadiť akékoľvek ochranné liečenie.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 10C/63/2014-19 zo dňa 10.06.2014 a pripojeným spisom sp. zn. 10C/63/2014 bolo manželstvo U. O. a V. O. uzatvorené dňa 17.02.1979 v Podolí rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.07.2014. Z odôvodnenia vyplynulo, že navrhovateľka U. O.Y.R. navrhla, aby súd manželstvo s V. O. - odporcom, rozviedol, nakoľko po uzatvorení manželstva sa medzi nimi začali prejavovať rozdielne názory na život, v dôsledku čoho vznikali neustále hádky a nezhody, odporca je agresívny a násilnícky v dôsledku čoho sa odsťahovala do prenajatej garsónky. Odporca uviedol, že vzťahy medzi nimi nie sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, preto žiadal návrh vo svojom vyjadrení zamietnuť. Na pojednávaní s rozvodom manželstva súhlasil. Po vykonaní dokazovania súd dospel k záveru, že manželstvo je vážne narušené, trvalo rozvrátené, nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Rozpad manželstva súd videl v rozpadnutí samostatne fungujúcej rodinnej jednotky. Preto súd manželstvo účastníkov rozviedol.

Zo správy Q. S. Z., psychiatra, zo dňa 24.06.2014 vyplynulo, že obžalovaný dňa 26.03.2013 navštívil jeho ambulanciu, nakoľko manželka náhle zažiadala o rozvod. Skôr chcel, aby „vyliečil“ manželku, na dožiadanie ktorej sa dostavil. Bol ťažšie usmerniteľný menej kritický, ale prijal mierne skludujúcu

injekciu Fluanxol depot., čo môže asi týždeň mierne vplývať na rozvážnosť. Pri ďalšej návšteve dňa 02.04.2013 nejavil podstatnejšiu zmenu, sám účinok nepociťoval. Aj pri pohovore pred manželkou. Dňa 18.04.2013 dochádzalo k prudkým afektom, zároveň sa ospravedlňoval. Mal predpísané jedno balenie Questaxu a viac ambulanciu nenavštívil. Manželka uvádzala niekoľkodňové zlepšenie stavu správania a komunikácie asi 3-4 dni. O hospitalizácii obžalovaného mu nie je nič známe.

Zo správy Q.. S. Z., psychiatra Piešťany, zo dňa 08.07.2014 vyplynulo, že poškodená bola v jeho ambulancii od marca do mája t. r. (pozn. 2014) a bola vedená pre stresovú poruchu, ambulanciu navštívila 3x. Ako dôvod uvádzala konfliktnú situáciu v manželstve. Ako dôsledky uvádzala najmä poruchu spánku, stavy úzkosti a postupnú stratu záujmu v zmysle depresivity.

Zo správy Q.. W. J., psychiatra NsP Nové Mesto nad Váhom, zo dňa 07.07.2014 vyplynulo, že obžalovaný je evidovaný v jej ambulancii, celkovo bol trikrát na kontrole, aktuálne je jeho stav celkom v poriadku. Podľa jej informácii bol hospitalizovaný len raz a to na PK FN Trenčín od 21.03.2014 do 04.04.2014.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, zo dňa 13.11.2014, je obžalovaný samostatne zárobkovo činná osoba od 01.04.1998.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19.11.2014, obžalovaný nie je a ani nikdy nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom.

Podľa správy obce Č.e zo dňa 12.11.2014, že obžalovaný žije v rodinnom dome č. XXX so svojou dcérou Q., je rozvedený, manželstvo s U., Y. Z., bolo rozvedené Okresným súdom Nové mesto nad Váhom č. 10C/63/2014 - 19 zo dňa 10.06.2014. Je živnostník, do verejnoprospešných prác v obci sa nezapája, jeho povahové vlastnosti bližšie nepoznajú a ani iné skutočnosti o menovanom nie sú známe.

Podľa Výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2014 má obžalovaný dva záznamy o priestupkoch. Dňa 09.10.2013 mu bola uložená pokuta za prekročenie rýchlosti 20,- Eur. Druhý záznam sa týka priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch za skutok zo dňa 21.03.2014, kedy v presne nezistenom čase poslal svojej manželke U. O. z mobilného telefónu XXXX/XXXXXX SMS správu, že kocky sú hodené, roztáča sa ruská ruleta a zároveň v predmetný deň v presne nezistenom čase telefonoval svojej dcére Q.. J. J., pričom počas telefonátu sa vyslovil, že ak sa k nemu mu manželka U. O. nevráti, niečo si urobí a tiež, že má nabitú a za to mu bola uložená pokuta 16,- Eur. Uvedené je potvrdené priestupkovým spisom Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom č. OU-NM-OVVS2018/011237.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný má 1 záznam o odsúdení a to Okresným súdom Trenčín pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 223 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na trest odňatia slobody 2 mesiace so skúšobnou dobou do 29.05.1980, amnestovaný bol dňa 08.05.1980, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené ďalšie listinné dôkazy ako vyplýva z jednotlivých zápisníc z hlavného pojednávania.

*****

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní má súd vinu obžalovaného za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Súd z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a po dôkladnom vyhodnotení všetkých dôkazov má preukázaný skutkový stav veci ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovaný nepriznal vinu za skutok kladený mu za vinu obžalobou, skutok popiera, necíti sa vinný. Nepoprel, že manželstvo s poškodenou nebolo ideálne. Obrana obžalovaného bola vyvrátená predovšetkým výpoveďou samotnej poškodenej, ktorá popísala spolužitie s obžalovaným v manželstve a problémy obžalovaného i s alkoholom. Vo svojej výpovedi popísala jednotlivé útoky voči nej, vulgárne nadávky i situácie, ktoré prežila s obžalovaným. Manželstvo poškodenej bolo disharmonické, sprevádzané hádkami pod vplyvom alkoholu, čo potvrdili výpoveďami poškodená, svedkovia H.. V. O., Q.. Q. O.Á., H.. J. J.. W. H.. V. O. potvrdil, že keď si obžalovaný vypil alkohol, bol výbušný. Z pohľadu svedka manželstvo nefungovalo a ani nemohlo, pretože nemôže láska fungovať, keď človek žije v strachu. Svedok sa tiež vyjadril, že sa bál o mamu, preto bol pri hádkach, lebo nevedel, čo sa môže stať. Z jeho výpovede teda vyplýva, že okrem nefunkčného manželstva, bol v rodine prítomný i strach. A o strachu vypovedala i poškodená ako priamy svedok. Ak deti obžalovaného a poškodenej vypovedajú o tom, že fyzické útoky, či vulgárne nadávky nevideli, resp. nepočuli, to ešte neznamená, že neexistovali. V čase, v ktorom je obžalovanému kladený za vinu trestný čin, totiž ich deti študovali a neboli vždy doma prítomné. Z výpovede poškodenej ako aj výpovedí jej detí vyplýva, že časť útokov, ktoré boli obžalovanému kladené za vinu, sa odohrali v čase, keď deti boli maloleté, resp. neboli výpoveďami poškodenej a uvedených svedkov preukázané.

Preto útoky spočívajúce vo fackaní, nadávaní slovami kurva, piča, krava, pľúťím, úderom päšťou do ramena, sotením do radiátora, vyvolávaním strachu, keď mal tancovať okolo nej s rukami nad hlavou, na čo vytiahol v kuchyni kuchynské nože na stôl so slovami s tým, že „tak, ktorý chceš?“, vbehnutie so sekerou v ruke na hlavou do kuchyne, akoby sa chcel na poškodenú zahnať a opakované úteky zo strachu pred ním z domu, súd vypustil. Je potrebné uviesť, že útoky fackaním, nadávaním slovami kurva, piča, krava, úderom päšťou do ramena, sotením do radiátora, vyvolávaním strachu, keď mal tancovať okolo nej s rukami nad hlavou, na čo vytiahol v kuchyni kuchynské nože na stôl so slovami s tým, že „tak, ktorý chceš?“, vbehnutie so sekerou v ruke na hlavou do kuchyne, akoby sa chcel na poškodenú zahnať a opakované úteky zo strachu pred ním z domu sa odohrali pred dátumom 01.09.1999, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 183/1999 Z. z., ktorým sa menil a doplnil zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorý zaviedol nové znenie skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 Trestného zákona. Znenie Trestného zákona účinné do 31.08.1999 nepostihovalo práve také typy konania páchatel'a, ktoré smerujú voči blízkej osobe, ale len útoky voči osobe, ktorá je v starostlivosti alebo vo výchove páchatel'a. Vierohodnosť poškodenej je podložená závermi znalca V. U.X.U. O., z ktorého výpovede pre sudom a znaleckého posudku, na ktorého záveroch zotrval, vyplynulo, že poškodená trpela v období manželstva syndrómom tyranej osoby s rôznou intenzitou. Poškodená popisovala dlhoročnú verbálnu a brachiálnu agresivitu voči jej osobe v dôsledku čoho v neskoršom období vyhľadala odbornú lekársku pomoc, na základe toho pociťovala viacero vegetatívnych ťažkostí a jej psychická spôsobilosť bola výrazne narušená. V manželstve pociťovala ťažké príkorie spôsobované správaním obžalovaného voči jej osobe, spôsobovalo jej psychické ako aj fyzické utrpenie. Všeobecnú vierohodnosť poškodenej konštatuje znalec za zachovanú. Kognitívne funkcie poškodenej nevykazujú narušenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovat' udalosti, ktorých sa priamo zúčastnila. Z hľadiska špecifickej vierohodnosti považuje znalec z psychologického hľadiska výpoveď poškodenej za vierohodnú, poškodená nemá tendenciu k fabulácii v pozitívnom, resp. v negatívnom smere hodnotenia seba, resp. situácií a udalostí vzťahujúcich sa k jej osobe. Ako následok výnimočne stresujúcich životných udalostí, ktoré poškodená prežila v súvislosti s malaadaptívnym správaním sa jej bývalého manžela voči jej osobe, vznikla u nej adaptačná porucha so zmiešanou úzkostnou a depresívnou reakciou. Znaleckým vyšetrením znalec nezistil iné udalosti, situácie a osoby, ktoré by poškodenej mohli spôsobiť zmienený psychický diskomfort. Správou Q.. S. Z. zo dňa 08.07.2014 je potvrdené, že poškodená bola vedená v jeho ambulancii ako pacient od marca do mája roku 2014 pre stresovú poruchu a ambulanciu navštívila trikrát. V trestnom konaní bol tiež skúmaný duševný stav obžalovaného znaleckým posudkom znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 210/2014, ktorého závery boli na hlavnom pojednávaní prezentované výsluchom znalca Q.. W. P. Znalec zotrval na hlavnom pojednávaní a znaleckých záveroch znaleckej organizácie. Zo znaleckého dokazovania duševného stavu obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný u obžalovaného sa jedná o poruchu osobnosti v zmysle emočnej instability, impulzivity, explozivity, disociability, sebaneistoty. U obžalovaného nešlo o a nejde o duševnú chorobu v zmysle choromyselnosti. Obžalovaný trpí poruchou osobnosti - border-line poruchou osobnosti, pre ktorú je typický nestabilný sebaobraz, problémy v interpersonálnych vzťahoch, afekty sprevádzané impulzívnou, riskovaním, hostilitou a agresivitou. U obžalovaného je značne limitovaná možnosť kontroly a tolerancie záťaž, v dôsledku čoho môže dochádzať k impulzívnemu správaniu a strate kontroly pri emočnom preťažení. V interpersonálnom správaní je tendencia k dominancii, prejavy agresivity, potreby potvrdzovania vlastnej hodnoty. Schopnosť porozumieť správaniu a prežívaniu druhých je obmedzená. Emočným podnetom sa vyhyba, prípadne ich spracováva pomocou intelektualizácie, alebo potlačenia. Tiež trpí nadužívaním alkoholu, najmä v emočne náročných situáciách. Podľa záverov znalca ovládacie a rozpoznávacie schopnosti u obžalovaného neboli vymiznuté, boli zachované. Súd nezistil na strane obžalovaného žiadne okolnosti, ktoré by jeho trestnoprávnu zodpovednosť vylučovali alebo zmierňovali. Obžalovaný je teda plne trestnoprávne zodpovednou osobou. Do uvedeného rámca osobnosti obžalovaného zisteného znaleckým skúmaním zapadá aj popis obžalovaného poškodenej, svedkom H.. V. O. a čiastočne aj svedkami Q.. Q.R. O. a H.. J. J.. S poukazom na vyššie vykonané dôkazy, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú a dopĺňajú sa. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona (účinného ho v čase spáchania skutku) s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože týral poškodenú, ktorá bola jeho manželkou ako blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, pohŕdavým

zaobchádzaním, vyvolávaním strachu alebo stresu a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Osobou blízkou sa rozumie príbuzný v priamom rade, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel. Obdobie od roku 1999 do 2014 možno považovať za dlhší čas, počas ktorého v rôznej intenzite dochádzalo k postupnému napĺňaniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný úmyselne, keďže obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Obžalovaný svojim konaním zasiahol do práva na ochranu blízkych osôb, najmä do práva na ochranu pred domácim násilím.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Pri určení druhu a výšky trestu teda súd nezistil ani jednu poľahčujúcu okolnosť. Obžalovaný sa ku skutku nepriznal, preto nebolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - priznanie ku skutku a jeho oľutovanie. Zistil u neho jednu poľahčujúcu okolnosť, keď viedol riadny život - § 36 písm. j) Trestného zákona, vo vzťahu k vonkajšiemu okoliu a možno konštatovať, že i voči deťom. U obžalovaného súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Pri právnej kvalifikácii za stíhaný trestný čin ukladá Trestný zákon trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov až 15 rokov trestu odňatia slobody. Súd ukladal obžalovanému podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu tri roky. Súd ukladal podmienený trest odňatia slobody mimoriadne znížený vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný a poškodená nežijú v spoločnej domácnosti, žijú každý svoj vlastný život, poškodená sa medzičasom vydala, vzal do úvahy aj čas, ktorý medzičasom uplynul od skutku, pričom nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, ktoré by svedčili pre záver, že v osobe obžalovaného ide o kriminálne narušenú osobnosť, ktorá by na slobode bola pre spoločnosť ako celok alebo pre jednotlivých jej členov nebezpečná do takej miery, že by musel byť výkon uloženého trestu odňatia slobody priamo realizovaný. Podporne o tom svedčí i záver psychiatrického znaleckého posudku, že pobyt obžalovaného na slobode nie je pre spoločnosť z psychiatrického hľadiska nebezpečný. Súd vzal do úvahy i vek obžalovaného, ktorý má šesťdesiattri rokov.

Súd je presvedčený, že uložený podmienený trest odňatia slobody je trestom primeraným, vzhľadom na osobu obžalovaného, osobné pomery a okolnosti trestného činu, nakoľko sledovaním správania obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia je možné pôsobiť na jeho správanie tak, aby sa ďalšej trestnej činnosti nedopustil. Inštitút podmieneného odsúdenia kladie dôraz v prvom rade na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem, ktorého podstatou je, že súd vynesie odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz a uloží trest odňatia slobody, ale výkon tohto trestu odloží páchatel'ovi trestného činu pod tou podmienkou, že v priebehu určenej skúšobnej doby sa bude riadne správať a bude plniť povinnosti uložené súdom. To znamená, že obžalovaný bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia.

Skúšobná doba začne plynúť obžalovanému prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prípade, že sa v priebehu skúšobnej doby dopustí obžalovaný akejkoľvek trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek priestupkov (t. j. aj dopravných), prípadne porušenia uložených zákazov, zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienený. V prípade, ak bude obžalovaný viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie bezo zvyšku všetkým v rozsudku uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa o s v e d č i l; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest v y k o n á. Súd považuje za potrebné obžalovaného poučiť, že v prípade, ak spácha v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona mu nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podmienenčne odložiť výkon trestu odňatia slobody a reálne mu môže hroziť nepodmienený trest.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žil, vzhľadom na okolnosti prípadu, na jeho osobný prístup k

právnemu systému za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Súčasne je súd toho názoru, že druh a výmera trestu dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd o náhrade škody nerozhodoval, nakoľko táto nebola uplatnená zo strany poškodenej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.